

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia Conoval Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Savin Veaceslav Xxxxx**, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx str-la Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.12.2020 - 10.02.2021

2. instanța de apel: 06.04.2021 - 16.11.2021

3. instanța de recurs: 25.03.2022 - 31.05.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 februarie 2021, Savin Veaceslav Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Codul penal, la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Cheltuielile judiciare au fost trecute în contul statului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Savin Veaceslav, la 22 august 2020, aproximativ orele 17:00 min, aflându-se în apartamentul nr. xx, situat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, în urma unui conflict inițiat cu Novosiolov Andrei, urmărind scopul pricinuirii vătămarilor corporale ultimului, a luat un borcan din sticlă în care se afla alcool etilic, cu care l-a stropit pe Novosiolov Andrei, după care i-a dat foc, provocându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, arsuri termice de gr. I-II-III ale suprafeței anterioare ale toracelui, abdomenului și ambelor coapse, cu suprafața totală ~ 45% - care au fost produse intravital prin acțiunea flăcării, are legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare gravă. Ulterior, la 23 august 2020, aproximativ orele 23:40, Novosiolov Andrei aflându-se la domiciliul său, situat pe str. Xxxxx, mun. Chișinău, a decedat din cauza vătămarilor corporale cauzate.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Savin Veaceslav în baza art.151 alin. (4) Cod penal, cu semnele calificative - *vătămarea intenționată gravă a*

integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de respingerea cerinței acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, rejudecarea cauzei penale în limita soluționării chestiunii cine și în ce măsură trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încasa de la Savin Veaceslav în contul statului suma de 17500 lei, în calitate de cheltuieli judiciare, în rest sentința de menținut.

În motivarea cererii de apel a indicat:

- deși instanța de judecată corect a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului și a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele prevăzute de norma penală, consideră că instanța incorect a ajuns la concluzia de a nu încasa cheltuielile judiciare;

-în prezenta cauză penală se atestă o asemenea situație, or doar prin intermediul concluziilor expertului poate fi determinat gradul arsurilor cauzate victimei, cât și legătura cauzală directă cu survenirea decesului. Astfel, în cadrul instrumentării cauzei penale în care este vizat inculpatul a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare privind stabilirea gradului arsurilor cauzate victimei, cât și legătura cauzală directă cu survenirea decesului, concluziile căreia au fost consemnate în raportul de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020 - 17500 lei. Ca consecință, datorită concluziilor formulate în raportul subliniat a fost posibilă stabilirea gradului arsurilor cauzate victimei și legătura cauzală dintre arsuri și decesul ultimului.

3.2 Avocatul Conoval Igor, în numele inculpatului Savin Veaceslav, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei decizii prin care Savin Veaceslav să fie achitat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Codul penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, a menționat:

- în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță, s-a constatat lipsa probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității în susținerea învinuirii lui Savin Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar instanța de judecată urma să-l achite pe Savin Veaceslav de infracțiunea incriminată pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- cauza penală de învinuire a lui Savin Veaceslav a fost expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată la data de 27 noiembrie 2020, iar după finalizarea cercetării judecătorești, din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședință de judecată, nici o probă nu confirmă săvârșirea de către Savin Veaceslav a vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru

viață, care a provocat decesul victimei, adică a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Codul penal;

- instanța de judecată nu a ținut cont că, conform raportului de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, s-a stabilit că, la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Novosiolov Andrei, s-au depistat leziuni corporale, arsuri de gradul I,II, III care se califică ca vătămare gravă și au legătură causală directă cu survenirea decesului (conform cercetării histologice leziunile corporale au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces), adică conform raportului menționat, leziunile corporale, arsurile au fost provocate la victimă la data de 23 august 2020, cu aproximativ 30-40 min - 1 oră până la deces, însă instanța de judecată prin sentință constată că, la data de 22 august 2020 aproximativ la orele 17:00, inculpatul Savin Veaceslav în urma unui conflict cu Novosiolov Andrei, l-a stropit cu alcool etilic pe ultimul, după care i-a dat foc, ceea ce contravine raportului judiciar menționat;

- instanța de judecată nu a ținut cont că, nevinovăția lui Savin Veaceslav se demonstrează și prin declarațiile martorului Corotcova Svetlana. Totodată, de către prima instanță de judecată urma a fi apreciate critic declarațiile martorului Evdochimov Valeriu care a declarat că *"între prietenul său Andrei (Novosiolov) și Slavic (Savin) la 22 august 2020 aproximativ orele 17:00 s-a iscat un conflict de la ce anume nu țin minte și au început să se lupte, imediat după asta Slavic a luat banca cu spirtul amestecat care la fel era în aceiași cameră, Andrei era pe pat dar Slavic la stropit pe Andrei și a nimerit în regiunea pieptului și în acest moment Slavic a luat bricheta și i-a dat foc lui Andrei, ca urmare au ars pantaloni și maioul"*, or aceste declarații nu sunt susținute prin coroborare cu alte probe cercetate în instanța de judecată și sunt date de un martor care a recunoscut în ședință de judecată că, se afla în acea seară de 22 august 2020 în stare de ebrietate avansată;

- vinovăția lui Savin Veaceslav nu se constată nici prin declarațiile martorilor Tcaci Margareta și Mocanu Nicolae care au declarat nu au văzut și nu cunosc cum au fost provocate leziunile corporale ale victimei Novosiolov Andrei;

- inculpatul Savin Veaceslav nu a avut intenția directă sau indirectă și nici scopul vătămării grave a integrității corporale a părții vătămate și nu a dorit survenirea consecințelor prejudiciabile, adică decesul victimei, fapt ce se confirmă prin declarațiile inculpatului;

-având în vedere că, există dubii în probarea învinuirii aduse inculpatului, iar în sentință de condamnare în mod imperativ urmează să se facă referire doar la probe ce demonstrează vinovăția, consideră că, în prezenta cauză penală toate dubiile instanța de judecată urmează să le interpreteze în favoarea inculpatului Savin Veaceslav;

- instanța de apel urmează să țină cont că, vinovăția lui Savin Veaceslav în comiterea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei nu a fost demonstrată și confirmată prin probe pertinente și utile în cadrul cercetării

judecătorești în prima instanță, iar instanța de apel urmează să adopte hotărâre de achitare în cauza dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, a fost respins apelul avocatului Conoval Igor, în numele inculpatului Savin Veaceslav și admis apelul procurorului, fiind casată parțial sentința, în partea care se referă la cheltuielile judiciare și pronunțată, în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Savin Veaceslav în beneficiul statului suma de 17500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Savin Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată acestuia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, acțiunile lui Savin Veaceslav au fost calificate ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei și încadrate în baza art.151 alin.(4) Codul penal.

Deși, inculpatul Savin Veaceslav, nu și-a recunoscut vinovăția incriminată, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, instanța de apel a conchis că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță întemeiat s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt: depozițiile martorilor Corotcova Svetlana, Evdochimov Valerii, Tcaci Margarita, Mocanu Nicolae Hariton Marin, raportul de expertiză judiciară nr.202035A0503 din 16.11.2020 (vol.1, f.d.65-68); raportul de expertiză judiciară nr.202005O0335 din 06.10.2020 (vol.1, f.d.69-72); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3571 din 19.10.2020 (vol.1, f.d.74-77); raportul de expertiză judiciară nr.202002D1695 din 04.11.2020 (vol.1, f.d.78-79); raportul de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16.09.2020 (vol.1 f.d.80-83); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.08.2020 (vol.1, f.d.16-24); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.08.2020 (vol.1, f.d.26-42); procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.11.2020 (vol.1, f.d.105-111); ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive la cauza penală din 16.11.2020 (vol.1, f.d.112); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.11.2020 (vol. I, f.d. 113).

Cu referire la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma să achite inculpatul de comiterea infracțiunii prevăzute art. 151 alin.(4) Codul penal, instanța de apel a stabilit că, aceste afirmații ale părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, or, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de

judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, urmează a fi apreciate potrivit art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Instanța de apel analizând și apreciind depozițiile date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente, pertinente, care indică la vinovăția inculpatului, mai mult, probele analizate supra indică la caracterul critic al depozițiilor inculpatului, precum că, *"după care pe neașteptate Novosiolov Andrei l-a atacat cu un cuțit în regiunea abdomenului, lovitură pe care a respins-o cu mâna și de la care în timp ce se ferea, instinctiv a lovit cu piciorul în masă, de la ce tot ce era pe masă, inclusiv spirtul sus menționat, a căzut de pe masă, iar spirtul s-a vărsat peste Novosiolov Andrei. A menționat, că lovitura lui Novosiolov Andrei i-a nimerit în burtă și a fost rănit și la mână, deoarece se apăra cu aceasta. După lovitura dată a găsit în cameră ceva cu ce să se șteargă și între timp fără ca să observe detalii deoarece își îngrijea rana, a văzut că Novosiolov Andrei s-a aprins. Ulterior s-a gândit că probabil acesta a dorit să aprindă o țigară și s-a aprins spirtul cu care acesta a fost stropit..."* or declarațiile inculpatului nu și-au găsit confirmare, nefiind argumentate prin careva probe pertinente și concludente, argumentele lui rămânând simple afirmații, acestea fiind combătute prin declarațiile martorului Corotcova Svetlana, care a declarat că, *"Novosiolov Andrei a fost provocat de Savin Veaceslav, de la ce primul i-a aplicat lui Savin careva lovituri cu un cuțit. După aceasta, Savin Veaceslav l-a stropit cu spirt pe Novosiolov Andrei și i-a dat foc. A menționat că Novosiolov Andrei nu dorea să povestească detaliat ce s-a întâmplat și dânsa era nevoită să scoată din el informația dată, el povestindu-i câte un pic. Tot el, a comunicat că atunci când s-a aprins focul pe corpul său, ardeau hainele pe care el le-a dezbrăcat singur..."* precum și prin declarațiile martorului Evdochimov Valerii, care a declarat că, *"între Savin Veaceslav și Novosiolov Andrei s-a iscat un conflict, nu ține minte din ce motiv. Aceștia au început să se trântescă. Deoarece Novosiolov Andrei a mai fost anterior la dânsul în ospete, acesta știa unde și ce se află în domiciliul său, inclusiv și cuțitele. După care a luat un cuțit și a dorit să-l lovească pe Savin Veaceslav cu cuțitul în regiunea abdomenului. Însă Savin Veaceslav s-a apărat și a blocat lovitura cu mâna, fiind rănit la mână și la burtă cu cuțitul. Fiind înfuriat, Savin Veaceslav a luat un borcan în care se afla spirt diluat cu apă, în proporții de aproximativ unu la unu și l-a vărsat peste Novosiolov Andrei în regiunea abdomenului sau mai jos. Ulterior, a aprins spirtul de pe Novosiolov Andrei cu o brichetă, probabil de culoare albastră. În rezultat s-a aprins flacăra pe corpul lui Novosiolov Andrei și toți trei au început să stingă focul, Novosiolov s-a dezbrăcat de haine, deoarece acestea sau aprins la fel ca și o cuvertură de pe*

pat și parțial patul... ”. Or, din declarațiile martorilor, s-a stabilit că, inculpatul ”...urmărind scopul pricinuirii vătămarilor corporale ultimului, a luat un borcan din sticlă în care se afla alcool etilic, cu care l-a stropit pe Novosiolov Andrei, după care i-a dat foc... ”.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentările părții acuzării în partea ce ține de vinovăția inculpatului Savin Veaceslav de comiterea infracțiunii imputate - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei. Or, în acest sens cu referire la componența infracțiunii de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, instanța de apel a reținut că, cumularea și consumarea atât a semnelor obiective, cât și subiective a componenței de infracțiune și anume prin săvârșirea faptei date au fost lezate valorile sociale privind sănătatea persoanei, la caz a părții vătămăte Savin Vaceslav, soldată cu decesul ultimei, a laturii obiective realizată prin fapta - ,, ... La 22 august 2020, aproximativ orele 17:00 min, aflându-se în apartamentul nr. x situat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, în urma unui conflict inițiat cu Novosiolov Andrei Arcadii, urmărind scopul pricinuirii vătămarilor corporale ultimului, a luat un borcan din sticlă în care se afla alcool etilic, cu care l-a stropit pe Novosiolov Andrei, după care i-a dat foc.”, a urmărilor prejudiciabile atestate prin - raportul de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, arsuri termice de gr. I-II-III ale suprafeței anterioare ale toracelui, abdomenului și ambelor coapse, cu suprafața totală ~ 45% - care au fost produse intravital prin acțiunea flăcării, are legătură cauzală directă cu survenirea decesul (conform cercetării histologice au o vechime de cca. 30-40 min -1 oră până la deces), și se califică ca vătămare gravă. Ulterior, la 23 august 2020, aproximativ orele 23:40, Novosiolov Andrei aflându-se la domiciliul său situat pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, a decedat din cauza vătămarilor corporale cauzate, între fapta din 22 august 2020 săvârșită de către Savin Veaceslav și urmarea stabilită prin raportul de expertiză judiciară nr. 202003C2041 din 16 septembrie 2020, fiind o legătură cauzală directă.

Cu referire la semenele subiective, instanța de apel a reținut întrunite semnele vinovăției sub formă de intenție directă reiterând modalitatea cauzării vătămarilor corporale (a luat un borcan din sticlă în care se afla alcool etilic, cu care l-a stropit pe Novosiolov A., după care i-a dat foc) prin urmare inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit în mod conștient, survenirea acestor urmări (la caz fiind în prezența unei infracțiuni cu 2 forme de vinovăție și anume intenție la vătămarea corporală și imprudența la deces), Savin Vaeceslav întrunind cumulativ vârsta stabilită de art. 21 Codul penal, fiind responsabil la data comiterii faptei infracționale.

Prin urmare, instanța de apel a desconsiderat alegațiile apărătorului privind contradictorialitatea declarațiilor date de Corotcova Svetlana, or, în cadrul examinării cauzei penale, în instanța de fond, martorul Corsacova Svetlana a declarat că ”... nu a dat declarații contradictorii, doar că inițial a comunicat poliției că nu cunoaște nimic, deoarece a fost influențată de Novosiolov Andrei, Savin Veaceslav și

Evdochimov Valerii, să spună că Novosiolov Andrei mergea beat pe drum fiind prins de careva persoane străine, stropit cu spirt și aprins, după care i s-a dat drumul să plece acasă. A fost influențată să spună așa versiune, deoarece toți trei se temeau de răspundere penală, conștientizând că poartă răspundere pentru cele întâmplate. Ulterior s-a gândit că nu este corect să tacă, deoarece Novosiolov Andrei, pentru faptul că l-a lovit în cadrul conflictului pe Savin Veaceslav cu cuțitul, într-un final a decedat, ca urmare a acțiunilor lui Savin de aprindere a lui, iar acum Savin Veaceslav încearcă să scape de răspundere. Dânsa consideră că fiecare trebuie să răspundă pentru faptele sale.”.

Concomitent, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în cererea de apel privind faptul că, declarațiile martorului Evdochimov Valeriu nu corespund realității, dat fiind faptul că ultimul se afla în stare de ebrietate avansată, or, contrar celor enunțate, instanța de apel a reținut coerența depozițiilor date raportate la intervale de timp diferite, acțiunile lui Savin Veaceslav, cât și Novosiolov Andrei atât în seara zilei de 22.08.2021, cât și în ziua următoare, când atât martorul Evdochimov cât și inculpatul au mers în vizită la Novosiolov Andrei în vederea stabilirii stării sănătății.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului este confirmată printr-un cumul de probe veridice, utile, consecvente, în coraborare cu ansamblu probator acumulat în cadrul urmăririi penale, cum ar fi raportul de expertiză judiciară nr. 202003C2041 din 16 septembrie 2021, prin care s-a constatat că, *”la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Novosiolov Andrei Xxxxx, anul nașterii xxxxx, s-au depistat următoarele leziuni corporale: a) arsurile termice de gr. I-II-III ale suprafeței anterioare ale toracelui, abdomenului și ambelor coapse, cu suprafața totală ~ 45% - care au fost produse intravital prin acțiunea flăcării, are legătură cauzală directă cu survenirea decesului (conform cercetării histologice au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces), și se califică ca vătămare gravă; b) excoriații și echimoză pe corp, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent sau lovirea de acestea, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și nu are legătură cauzală cu survenirea decesului, și se califică ca vătămare neînsemnată. Totalitatea leziunilor corporale depistate pe corpul cet. Novosiolov Andrei Xxxxx, anul nașterii xxxxx, sunt accesibile mâinii proprii. Moartea cet. Novosiolov Andrei Xxxxx, anul nașterii xxxxx, a survenit în rezultatul șocului combustional, ca urmare a cauzării arsurilor termice gr.I-II-II a cca.45% a suprafeței corpului, ceea ce se confirmă prin datele modificărilor patologice respective depistate la examinarea medico-legală și adevărate prin datele de laborator histopatologice. La cercetarea toxicologică în proba de sânge, prezentată pe numele cadavrului cet. Novosiolov Andrei Xxxxx, nu s-au depistat alcool etilic”, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 august 2020, efectuat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx, potrivit căruia l-a fața locului s-a depistat cadavrul cet. Novosiolov Andrei, de asemenea s-a ridicat o pereche de pantaloni sportivi, o pereche de încălțăminte, o bucată de material, o pereche de boxeri, un maiou de culoare albastră, o pereche de șorți de culoare neagră și un telefon mobil de model Samsung, precum și de către procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 august 2020, efectuat pe adresa șos. Xxxxx, ap.x, mun. Xxxxx, potrivit căruia de la*

fața locului au fost depistate și ridicate mai multe probe biologice, precum și urme papilare, un cuțit, o plapumă de iarnă, o plapumă de culoare albă, un cearșaf de culoare galbenă combinat cu flori de culoare roșie.

Prin prisma celor constatate, instanța de apel a respins ca fiind incorecte constatările avocatului privind lipsa legăturii cauzale dintre pricinuirea vătămării corporale și survenirea decesului victimei, or, declarațiile tuturor martorilor care au fost la locul faptei, cât și ale celor care au aflat despre aceste circumstanțe din spusele victimei, precum și din declarațiile inculpatului, rezultă că, vătămrile corporale i-au fost cauzate victimei la data de 22 august 2020, iar decesul acesteia a survenit la 23 august 2020.

Instanța de apel a stabilit legătura de cauzalitate prezentă în acțiunea infracțională care a fost îndreptată asupra stropirii lui Novosiolov Andrei cu alcool etilic, drept rezultat fiind cauzate vătămare corporale sub formă de arsuri termice de gr. I-II-III ale suprafeței anterioare ale toracelui, abdomenului și ambelor coapse, cu suprafața totală ~ 45% , care au fost produse intravital prin acțiunea flăcării și se află în legătură directă cu survenirea decesului, prin urmare, instanța de apel a reținut că fapta infracțională stabilită de art.151 alin.(4) Cod penal, este o faptă cu două forme de vinovăție și anume intenția la cauzarea vătămarilor corporale și imprudența la decesului survenit.

Totodată, cu referire la argumentul părții apărării ce rezultă din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202003C2041 din 16 septembrie 2021 și anume că conform cercetării histologice leziunile au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces - ultimile urmează a fi interpretate în coraport cu celelalte probe cercetate supra, legătura de cauzalitate stabilită dintre fapta din 22.08.2021 și decesul din 23.08.2021, ori potrivit art.101 alin.(1-3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Suplimentar, cu referire la argumentele formulate de către inculpat în sedința de apel, precum că acesta doar s-a apărat de la atacul cu cuțitul săvârșit de către Novosiolov Andrei, nu poate reținut prin prisma cauzelor care înlătura caracterul penal al faptei și anume a legitimei apărări, ori coraborând condițiile cu privire la atac care trebuie să fie unul direct, imediat, material și real îndreptat spre apărare, ultimile cumulativ nu sunt întrunite pentru a reține în fapta infracțională a unei cauze de legitimă apărare.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, urmează a ține cont că, Savin Veaceslav a comis o infracțiune, care conform art. 16 Codul penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se califică ca o infracțiune deosebit de gravă, luând în considerație personalitatea inculpatului, anterior a fost judecat, însă antecedentele penale sunt stinse, fapt ce denotă că, inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni (revendicare f.d. 176, vol.1), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d. 177,178 vol. 1), iar conform raportului de expertiză judiciară nr. 202035A0503 din 16

noiembrie 2020, s-a constatat că Savin Veaceslav în prezent și la momentul comiterii infracțiunii, nu suferă și nu a suferit de boală psihică sau temporară, a acționat cu discernământ având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, deci a fost recunoscut responsabil de fapta comisă (f.d. 65-68, vol.1). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar conformitate cu prevederile art.77 Codul penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin.(4) Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare stabilită pe un termen de 13 ani, este una proporțională scopului urmărit.

Subsecvent, în opinia instanței de apel, instanța ierarhic inferioară neîntemeiat a stabilit trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare, or, acestea urmează a fi încasate din contul inculpatului, cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202003C2041 din 16 septembrie 2020, în sumă de 17500 lei (f.d. 80-83, vol. 1).

Astfel, instanța de apel, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, a conchis că, plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia a fost dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Prin urmare, în viziunea instanței de apel, instanța de fond a emis o sentință motivată și întemeiată în privința lui Savin Veaceslav privind stabilirea vinovăției de fapta comisă și a aplicat o pedeapsă echitabilă, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererea de apel, instanța de apel a conchis respingerea apelului declarat de către avocatul inculpatului Savin Veaceslav. Totodată, instanța de apel a dispus și admiterea apelului înaintat de partea acuzării, cu casarea sentinței în partea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut de prima instanță.

6. Decizia instanței de apel adoptată în cauză este atacate cu recursuri ordinare declarate de către:

6.1 Avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, indicând aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că:

- instanța de apel urma să răspundă la întrebarea dacă fapta a fost comisă cu certitudine de către inculpat în împrejurările descrise în sentința primei instanțe în baza probelor examinate, însă instanța de apel nu a argumentat suficient soluția de respingere a poziției apărării referitor la neconcordanța și necorespunderea stării de fapt între probele cercetate în ședința de judecată - declarațiile martorilor Evdochimov Valeriu, Corotcaia Svetlana referitor la data și ora decesului victimei, cu raportul de expertiză medico-legală nr.202003C2041 din 16.09.2020.

6.2 Inculpat, care solicită casarea acesteia, deoarece instanțele nu s-au clarificat cu cauza sa, solicită examinarea obiectivă a acesteia, deoarece a fost nevoit să apere de partea vătămată care i-a aplicat leziuni în partea abdomenului cu cuțitul de bucătărie, fapt confirmat prin declarațiile martorilor și fixat de ambulanță. Instanța de apel nu a luat în considerație că, au fost schimbate declarațiile concubinului părții vătămate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul depune referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel examinând cauza, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept, corect stabilind vinovăția inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

Cu titlul preliminar, se relevă că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept în privința cărora instanțele de fond au admis erori procesuale, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele recursurilor, instanța de recurs conchide că, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, *ad integrum*, cu dispunerea rejudecării cauzei, instanța conducându-se în acest sens de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, atunci când erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Astfel, la această etapă, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit consideră că, se invocă temeiurile pentru casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, fiind evidențiat faptul că, instanța de apel nu a argumentat suficient soluția de respingere a poziției apărării ce ține la neconcordanța stării de fapt constatată prin sentință referitor la data și ora decesului victimei cu raportul de expertiză medico-legală nr. 202003C2041 din 16.09.2021, considerând că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de

fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, Colegiul penal remarcă, că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că, provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din dispoziția art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în ordine de apel.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (*cauza Artico împotriva Italiei, hotărârea din 13 mai 1980*). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „*ascultate*”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (*cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994*), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Desfășurând ideea că, nu toate observațiile părții apărării au fost dezbătute de

instanța de apel, Colegiul penal lărgit pornește de la aceea că, potrivit cererii de apel declarate de avocatul Conoval I. în numele inculpatului, au fost puse pentru discuție, inclusiv câteva argumente principale dintre care și faptul că:

- instanța de judecată nu a ținut cont că, conform raportului de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, s-a stabilit că, la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Novosiolov Andrei Xxxxxx, anul nașterii xxxxx, s-au depistat leziuni corporale, arsuri de gradul I,II, III care se califică ca vătămare gravă și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului (conform cercetării histologice leziunile corporale au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces), adică conform raportului menționat, leziunile corporale, arsurile au fost provocate la victimă la data de 23 august 2020 cu aproximativ 30-40 min - 1 oră până la deces, însă instanța de judecată prin sentință constată că, la data de 22 august 2020 aproximativ la orele 17:00, inculpatul Savin Veaceslav în urma unui conflict cu Novosiolov Andrei, l-a stropit cu alcool etilic pe ultimul, după care i-a dat foc, ceea ce contravine raportului judiciar menționat.

La acest argument, instanța de apel a reținut ca *"fiind incorecte constatările avocatului privind lipsa legăturii cauzale dintre pricinuirea vătămării corporale și survenirea decesului victimei, or, declarațiile tuturor martorilor care au fost la locul faptei, cât și ale celor care au aflat despre aceste circumstanțe din spusele victimei, precum și din declarațiile inculpatului, rezultă cu certitudine că, vătămrile corporale i-au fost cauzate victimei la data de 22 august 2020, iar decesul acesteia a survenit la 23 august 2020."*

În continuare, tot în partea motivată, instanța de apel menționează, că *"Colegiul atestă legătura de cauzalitate prezentă în acțiunea infracțională care a fost îndreptată asupra stropirii lui Novosiolov Andrei cu alcool etilic, drept rezultat fiind cauzate vătămare corporale sub formă de arsuri termice de gr. I-II-III ale suprafeței anterioare ale toracelui, abdomenului și ambelor coapse, cu suprafața totală ~ 45% - care au fost produse intravital prin acțiunea flăcării și se află în legătură directă cu survenirea decesului, prin urmare colegiu reține că fapta infracțională stabilită de art.151 alin.(4) CP este o faptă cu două forme de vinovăție și anume intenția la cauzarea vătămarilor corporale și imprudența la decesului survenit."*

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel stabilește că vătămrile corporale i-au fost cauzate victimei la data de 22 august 2020, iar decesul acesteia a survenit la 23 august 2020, însă ulterior constată legătura de cauzalitate prezentă în acțiunea infracțională care a fost îndreptată asupra stropirii lui Novosiolov Andrei cu alcool etilic, punând la bază concluziile raportului de expertiză, prin care au fost cauzate vătămări corporale, menționând că se află în legătură directă cu survenirea decesului, însă fără a se expune asupra constatărilor din același raport de expertiză, precum că *"... conform cercetării histologice leziunile au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces"*, instanța de apel în continuare, expunându-se la general și contradictoriu *"cu referire la argumentul părții apărării ce rezultă din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202003C2041 din 16 septembrie 2021 și anume că conform cercetării histologice leziunile au o vechime de*

cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces - ultimile urmează a fi interpretate în coraport cu celelalte probe cercetate supra, legătura de cauzalitate stabilită dintre fapta din 22.08.2021 și decesul din 23.08.2021, ...”.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze, nefiind înlăturate divergențele dintre fapta constatată prin care s-a stabilit că *”vătămările corporale i-au fost cauzate victimei la data de 22 august 2020, iar decesul acesteia a survenit la 23 august 2020”* și concluziile raportului de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, prin care s-a constatat că *”... conform cercetării histologice leziunile au o vechime de cca. 30-40 min. - 1 oră până la deces”.*

La fel, Colegiul penal reține că, în ședința de judecată a primei instanțe a fost audiat expertul Hariton M. (f.d.151 v. II), declarațiile căruia au fost redată în procesul-verbal incomplet-neclar, instanța de judecată descriindu-le în sentință: *”declarațiile martorului Hariton M., care a declarat că, nu poate răspunde la întrebarea, dacă putea fi salvat sau nu victima în cazul în care se adresa mai devreme la medic și posibilitatea de a obține răspuns la această întrebare ține de competența experților medico-legali în comise, însă având în vedere caracterul arsurilor și vârsta victimei este puțin probabil de a obține răspuns”,* fără a concretiza dacă vătămările corporale puteau fi produse la data de 22 august 2020 și dacă decesul putea să survină la 23 august 2020, constatând fapta comisă de inculpat și punând la bază constatările parțiale din raportul de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, neînlăturând divergențele referitor la perioada producerii arsurilor, în raport cu învinuirea adusă conform rechizitoriului.

Totodată, instanța de apel, având în sarcină obligația de a proceda la o analiză efectivă a argumentelor părților, nu a înlăturat erorile admise de prima instanță, invocate în apel, în instanța de apel nefiind audiat expertul pentru a înlătura divergențele dintre fapta constatată și raportul de expertiză judiciară nr.202003C2041 din 16 septembrie 2020, referitor la perioada producerii arsurilor.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a constatat, că atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză atât în fapt, cât și în drept, și să facă o evaluare deplină a chestiunii cu privire la vinovăția sau nevinovăția unei persoane, ea nu poate să ia o decizie în acest sens fără o evaluare directă a probelor (a se vedea *Popovici v. Moldova*, nr. 289/04 și 41194/04, § 68, 27 noiembrie 2007; *Constantinescu v. România*, nr. 28871/95, § 55, CEDO 2000-VIII; și *Marcos Barrios v. Spania*, nr. 17122/07, § 32, 21 septembrie 2010).

Așadar, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța nominalizată la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept deferite judecării, expunând niște concluzii care nu se conciliază între ele.

În contextul celor abordate, urmează de trecut în evidență faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului obligă instanțele să-și motiveze deciziile, fără

argumente „stereotipe, abstracte, precum și contradictorii”. În același sens s-a expus și Consiliul Consultativ al judecătorilor Europeni (CCJE) referindu-se la calitatea unei hotărâri judecătorești. Potrivit recomandărilor din avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze faptul că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Totodată și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitate părților de a putea exercita un eficient control judiciar.

Conform standardelor enunțate, motivarea hotărârii trebuie să fie coerentă, clară, lipsită de ambiguități și de contradicții, ea trebuie să permită urmărirea unui raționament care a condus judecătorul la adoptarea soluției și trebuie să exprime respectarea de către judecător a principiilor enunțate de Curtea Europeană.

Pe cale de consecință, se prezumă că Curtea de Apel trebuia să preia spre examinare cererile de apel depuse în cauză și să dezbată prin argumente temeinice și clare, inclusiv criticile esențiale formulate de avocatul Conoval I. în numele inculpatului, aduse în confirmarea nevinovăției inculpatului, ceea ce în partea descriptivă a deciziei recurate nu se regăsește.

În concluzie, instanța ierarhic inferioară nu s-a expus clar asupra tuturor motivelor esențiale menționate în apel, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea selectivă și contradictorie doar asupra unora din ele.

Așadar, în decizie instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți, motivându-și temeuriile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, judecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de

apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate conform rechizitoriului, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia Conoval Igor, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Savin Veaceslav Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 30 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

31 mai 2022

mun. Chișinău

OPINIE SEPARATĂ

În conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza penală în privința lui **Savin Veaceslav XXXXX**)

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 10 februarie 2021, Savin Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Codul penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cheltuielile judiciare au fost trecute în contul statului.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, a fost respins apelul avocatului, ca fiind nefondat, admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă încasarea din contul lui Savin Veaceslav în beneficiul statului, suma de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, a fost menținută sentința primei instanțe.

3. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2022, au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4. Am semnat potrivit legii decizia, însă nu susținem soluția adoptată și considerăm, că în speță urma a fi pronunțată o decizie de respingere a recursurilor declarate, deoarece decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, este întemeiată și legală.

5. Analizând materialele dosarului în raport cu motivele reflectate în recursuri, am stabilit că acestea nu constituie temei de a interveni în decizia recurată. Or, recurenții solicită reaprecierea probelor, considerând că probelor administrate în cauză nu li s-a dat apreciere așa cum și-au dorit-o recurenții.

6. Astfel, subliniem că aprecierea probelor nu este o eroare de drept ce ar constitui temei de casare a unei decizii a instanței de apel, mai mult, precizăm că în activitatea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău cu privire la aprecierea probelor în dosarul în privința lui Savin Veaceslav, instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub

toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, reiterăm că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, instanța de recurs nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării și inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. În opinia noastră, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a admis erori de drept, care ar constitui temei pentru remiterea cauzei la rejudecare.

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie